

Ispita

Nicu Hăloiu

Ispita

...

De mi-ar trimite-un gând atotputernic
Un demon orb, un demiurg nemernic,
Să-mi spună-așa, închină-mi-te mie
Și îți voi umple viața cu-atâta bogăție
Că zece vieți apoi, dacă ai avea
N-ai putea s-o cheltui, oricât de mult ai vrea!

...

Acestui demon orb, eu i-aș răspunde-așa:
Pleacă de-aici nebune, cu bogăția ta!
Demon nebun, orbit de-a ta putere,
Tu vrei să-ți dau un suflet pe-o avere,
Dar tu ești orb și-oriunde te vei duce,
Nu poți să-L vezi pe-acela care a stat pe cruce
Și mi-a dat mai mult decât pot să spun,
Mi-a dăruit dorința de-a fi la suflet bun!
O, demon orb cu sufletul pustiu,
Tu ai putea să mori, doar să fiu eu viu?!

...

Tu vezi cum mor copacii când iarna-i împresoară?
Ei mor lipsiți de frunze, bătuți de vânt și goi,
Dar sufletele lor, renasc în primăvară
Demon nebun și orb, așa suntem și noi!

...

Pleacă demon de-aici, destui în lume-s orbi,
Avizi de bogăție, de fală și plăceri,
Sufletele lor tu du-te să le ceri,
Prohod la moartea lor, le fie cânt de corbi!

...

Dar dacă-mi ceri să-mi vând sufletul acum,
Pentru o viață plină de lux și de plăcere,
Ce voi face eu, cu marea mea avere,
Când îl voi întâlni pe-al vieții mele drum?!

...

Nu demon orb, păstrează pentru tine
Averea-ți multă și dă-o la bogați,
Du-te în lumea lor și caută-ți argați,
Că așa cum sunt, eu sunt mai bine!

...

Ia gândul tău și du-te de-aici în altă parte,
Oricât mi-ar fi de greu, crucea mi-o voi duce,
Și dacă drumul vieții mă duce către moarte,

Voi fi și eu cu El, acolo sus, pe cruce!

...

Și Îl voi asculta, știind că îmi va spune:

"Ai ales tu bine, din cele ce sunt bune

Doar rabdă-ți suferința până la sfârșit

Fii îndrăzneț ca Mine, că Eu am biruit!

....

Ascultă-aceste vorbe, că-s pline de dulceață,

Drumul vieții tale e drum spre mântuire,

Fii smerit la suflet și plin doar de iubire,

Că Eu sunt Adevărul și calea către viață"!